

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

25 MAART 1971.

WETSONTWERP

tot verlenging van het bestaan
van de Zelfstandige Kas voor oorlogsschade.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER BAESKENS.

DAMES EN HEREN,

Tijdens haar vergadering van 16 maart heeft uw Commissie een uiteenzetting gehoord van de Minister van Financiën die de redenen heeft uiteengezet waarom het wenselijk is het bestaan van de Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade te verlengen.

De Minister heeft onderstreept dat in de geest van de toenmalige wetgever de Kas voor een beperkte tijd werd opgericht omdat de duur voor de regeling van de schade voortvloeiend uit de laatste wereldoorlog insgelijks beperkt was. Men voorzag een periode van vijftien jaar. Door budgettaire dotaties en de uitgifte van enkele leningen moest het in principe mogelijk zijn de regeling van de oorlogsschade te beëindigen binnen deze termijn.

Deze regeling is evenwel niet binnen de oorspronkelijke ramingen gebleven, met het gevolg dat het vooropgestelde financieringsplan ontoereikend bleek.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Dequae.

A. — Leden : de heren Baeskens, Chabert, Dequae, Goeman, Meyers, Michel, Posson, Urbain. — Boeykens, Claes (W.), Deruelles (Henri), Detiège, Mangelschots, Mottard, Simonet. — Ciselet, Cornet d'Elzjus, De Clercq, Defraigne, Delruelle (Gérard). — Olaerts, Van der Elst, — Defosset.

B. — Plaatsvervangers : de heren De Gryse, Peeters, Saint-Remy, Vandamme (F.). — Boutet, Hurez, Rasquin (M.), Van Daele. — Hubaux, Pede, Van Lidth de Jeude. — Goemans. — Moreau.

Zie :

879 (1970-1971) :

— N° 1: Ontwerp overgezonden door de Senaat.

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

25 MARS 1971.

PROJET DE LOI

prolongeant l'existence de la Caisse autonome
des dommages de guerre.

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DES FINANCES ⁽¹⁾,
PAR M. BAESKENS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Au cours de sa réunion du 16 mars, votre Commission a entendu un exposé du Ministre des Finances, qui a indiqué les raisons pour lesquelles il est souhaitable de prolonger l'existence de la Caisse autonome des dommages de guerre.

Le Ministre a souligné que, dans l'esprit du législateur de l'époque, la Caisse devait être créée pour un temps limité, le délai de règlement des dommages découlant de la dernière guerre mondiale étant également limité. On prévoyait une période de quinze ans et, grâce à des dotations budgétaires et à l'émission de quelques emprunts, il devait être possible, en principe, d'assurer le règlement des dommages de guerre dans ce délai.

Ce règlement ne s'est cependant pas maintenu dans les limites des prévisions initiales; en conséquence, le plan de financement prévu s'est révélé insuffisant.

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Dequae.

A. — Membres : MM. Baeskens, Chabert, Dequae, Goeman, Meyers, Michel, Posson, Urbain. — Boeykens, Claes (W.), Deruelles (Henri), Detiège, Mangelschots, Mottard, Simonet. — Ciselet, Cornet d'Elzjus, De Clercq, Defraigne, Delruelle (Gérard). — Olaerts, Van der Elst. — Defosset.

B. — Suppléants : MM. De Gryse, Peeters, Saint-Remy, Vandamme (F.). — Boutet, Hurez, Rasquin (M.), Van Daele. — Hubaux, Pede, Van Lidth de Jeude. — Goemans. — Moreau.

Voir :

879 (1970-1971) :

— N° 1: Projet transmis par le Sénat.

Wegens deze supplementaire financiële last werd in latere wetten voorzien dat de nog te vereffenen oorlogsschade uitgekeerd zou worden bij middel van door de Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade uitgegeven obligaties. De aldus gedurende een jaar uitgegeven obligaties vormen een reeks, zodat er voor het ogenblik 17 reeksen bestaan welke samen een bedrag van ongeveer 8 miljard vertegenwoordigen. Deze obligaties vervallen in 1984 en worden regelmatig door begrotingsdotaties afgelost.

Wat de oorlogsschadevergoeding betreft heeft de Kas thans nog enkele duizenden gevallen te regelen. Daarenboven moet ze het werk verrichten dat de uitgifte van obligaties met zich brengt.

Ingevolge de wet van 14 april 1965 tot regeling van de financiële staatstussenkomst wegens schade aan private goederen veroorzaakt in verband met de overgang van de Democratische Republiek Kongo tot de onafhankelijkheid, heeft de Kas nog een andere opdracht gekregen. Zij werd inderdaad belast met de uitkering van vergoedingen in dit verband. Dit geschiedt door het overhandigen van obligaties van de lening uitgegeven door het Belgisch-Congolees Fonds voor delging en beheer. Deze taak is ver van beëindigd.

Er is nog een derde reden om het bestaan van de Zelfstandige Kas te verlengen, nl. de eventuele oprichting van een Rampenfonds. Er is inderdaad een wetsontwerp ter studie waarbij de uitkering wordt overwogen van herstelvergoedingen ingeval van rampen waartegen men zich normaal niet kan verzekeren. Het beheer van dit Rampenfonds zou worden toevertrouwd aan de Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade waarvan de benaming zou kunnen gewijzigd worden.

Om deze verschillende redenen, vraagt de Regering de Zelfstandige Kas te handhaven tot 1 januari 1972 met de mogelijkheid, indien het nodig is, het bestaan ervan tekenjare te verlengen door een beslissing van de Uitvoerende Macht.

**

De discussie die gevolgd is op deze uiteenzetting, heeft aanleiding gegeven tot opmerkingen van tweeërlei aard.

Een eerste reeks van bemerkingen was ingegeven door de zorg om de nog overblijvende activiteit van de Zelfstandige Kas over te hevelen naar de Administratie. Hierop antwoordt de Minister dat het wenselijk is de Kas te handhaven opdat de voor de regeling van de oorlogsschade aangewende techniek, verder zou kunnen worden toegepast. Inderdaad, wanneer de betaling geschiedt bij middel van obligaties uitgegeven door de Zelfstandige Kas, heeft deze verrichting geen effect op de begroting. Het is slechts bij de aflossing van de leningen dat de begroting in de nodige middelen moet voorzien. Verder moet ook rekening worden gehouden met het werk dat gepaard gaat met de uitgifte van de bestaande 17 reeksen obligaties. Deze leningen die slechts zullen verdwenen zijn in 1984 vergen een bestendige activiteit van verschillende personen, ongeacht of zij buiten of binnen de Administratie staan. Het is ook van belang te onderstrepen dat de Zelfstandige Kas weliswaar in rechte zelfstandig is doch in feite geïntegreerd is in het Bestuur der Thesaurie. Ze wordt inderdaad beheerd door de directeur-generaal der Thesaurie en het personeel van de Kas bestaat uit personeelsleden van voormeld Bestuur. Indien men zou beslissen het bestaan van de Zelfstandige Kas niet te verlengen, zou er op het stuk van personeel in de eerstkomende jaren niets veranderen.

Een tweede reeks van opmerkingen had betrekking op de vorm van het wetsontwerp zoals het door de Senaat werd overgezonden. De formulering dat de Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade ophoudt te bestaan ten laatste op 1 januari 1972 en daarna kan verlengd worden door de Koning met

C'est à la suite de cette charge financière supplémentaire que des lois ultérieures ont stipulé que les dommages de guerre restant à liquider seraient payés au moyen d'obligations à émettre par la Caisse autonome des dommages de guerre. Les obligations ainsi émises pendant un an forment une série, de sorte qu'à l'heure actuelle il existe 17 séries représentant un montant de 8 milliards environ. Ces obligations échoient en 1984 et sont amorties régulièrement par des dotations budgétaires.

En ce qui concerne l'indemnisation des dommages de guerre, la Caisse a, pour l'instant, encore quelques milliers de cas à régler. En outre, elle doit assurer le travail qu'entraîne l'émission des obligations.

Aux termes de la loi du 14 avril 1965 organisant une intervention financière de l'Etat du chef de dommages causés aux biens privés en relation avec l'accession de la République démocratique du Congo à l'indépendance, la Caisse a reçu encore une mission supplémentaire. En effet, elle a été chargée de payer les indemnités prévues par cette loi. Ce paiement s'effectue par la délivrance d'obligations de l'emprunt émis par le Fonds belgo-congolais d'amortissement et de gestion. Cette tâche est loin d'être terminée.

Il y a encore une troisième raison de prolonger l'existence de la Caisse autonome, à savoir la création éventuelle d'un Fonds des calamités. En effet, on étudie actuellement un projet de loi envisageant le paiement d'indemnités de réparation pour des calamités contre lesquelles il est normalement impossible de s'assurer. La gestion de ce Fonds des calamités serait confiée à la Caisse autonome des dommages de guerre, dont la dénomination pourrait être modifiée.

Pour toutes ces raisons, le Gouvernement demande de maintenir la Caisse autonome jusqu'au 1er janvier 1972, avec la possibilité, si la chose se révélait nécessaire, de prolonger chaque année son existence par une décision du Pouvoir exécutif.

**

La discussion qui a suivi cet exposé a suscité des observations de deux genres.

Une première série d'interventions a été inspirée par le souci de transférer à l'Administration les activités restantes de la Caisse autonome. Le Ministre a répondu qu'il est souhaitable de maintenir la Caisse afin de continuer l'application de la technique budgétaire mise en œuvre pour régler les dommages de guerre. En effet, lorsque le paiement se fait au moyen d'obligations émises par la Caisse autonome, cette opération n'a aucun effet sur le budget. Ce n'est que lors de l'amortissement des emprunts qu'il convient de prévoir les moyens requis au budget. En outre, il convient de tenir compte du travail qu'entraîne l'émission des 17 séries existantes d'obligations. Ces emprunts, qui ne disparaîtront qu'en 1984, requièrent l'activité permanente de plusieurs personnes, qu'elles appartiennent ou non à l'Administration. Il est également important de souligner que la Caisse autonome est, certes, autonome en droit, mais intégrée en fait dans l'Administration de la Trésorerie. Elle est, en effet, gérée par le directeur général de la Trésorerie et le personnel de la Caisse se compose d'agents de cette Administration. Si l'on décidait de ne pas proroger la Caisse autonome, rien ne changerait dans les prochaines années sur le plan du personnel.

Une deuxième série d'observations a porté sur la forme du projet de loi tel qu'il a été transmis par le Sénat. La formulation selon laquelle la Caisse autonome des dommages de guerre cesse d'exister au plus tard le 1er janvier 1972 et peut ensuite être prolongée par le Roi pour des périodes

achtereenvolgende éénjarige periodes, wordt niet gelukkig genoemd. Het is inderdaad eigenaardig te spreken van « ten laatste » wanneer onmiddellijk daarna wordt gezegd dat verlenging mogelijk is.

Hierop wordt geantwoord dat deze formule begrijpelijk voorkomt indien men rekening houdt met de eventuele oprichting van een Rampenfonds. Het is inderdaad niet uitgesloten dat het Rampenfonds nog dit jaar het licht zou zien. Omdat het evenwel mogelijk is dat de plannen betreffende de instelling van een Rampenfonds misschien niet zullen verwezenlijkt worden vóór het einde van het jaar, werd de formule van een jaarlijkse verlenging door de Uitvoerende Macht opgenomen.

Verder wordt op de vraag van een lid geantwoord dat de in de begroting 1971 voorziene dotatie ten gunste van de Kas voor Oorlogsschade 914 000 000 frank bedraagt.

In verband met de eigenlijke oorlogsschadevergoeding wordt ten slotte door de Minister gepreciseerd, dat de Administratie van Wederopbouw nog $\pm 5\,000$ gevallen dient te vereffenen. Voor ongeveer 1 000 hiervan werden nog geen beslissingen getroffen door de provinciale directies of door de Commissies van beroep. De Autonome Kas zelf heeft nog circa 1 500 dossiers af te handelen waarvan een groot deel het voorwerp zijn van geschillen.

*
**

De artikelen en het gehele ontwerp worden aangenomen met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

De Verslaggever,
D. BAESKENS.

De Voorzitter a.i.,
F. DETIEGE.

successives d'un an a été qualifiée de peu heureuse. En effet, il est étrange d'utiliser l'expression « au plus tard », en prévoyant immédiatement après qu'une prolongation est possible.

A cela, il a été retorqué que cette formule paraît compréhensible si l'on tient compte de la création éventuelle d'un Fonds des calamités. En effet, il n'est pas exclu que le Fonds des calamités soit créé cette année encore. Toutefois, comme il est possible que les plans relatifs à la création d'un Fonds des calamités ne se réalisent pas avant la fin de l'année, la formule d'une prolongation annuelle par le Pouvoir exécutif a été retenue.

A la question d'un membre il a ensuite été répondu que la dotation en faveur de la Caisse des dommages de guerre, inscrite au budget pour 1971, s'élève à 914 000 000 de francs.

Enfin, en ce qui concerne la réparation proprement dite des dommages de guerre, le Ministre a précisé que l'Administration de la Reconstruction doit encore régler quelque 5 000 cas. Pour 1 000 environ d'entre eux, les directions provinciales ou les commissions d'appel n'ont pas encore pris de décision. La Caisse autonome doit encore traiter près de 1 500 dossiers, dont une grande partie fait l'objet de litiges.

*
**

Les articles et l'ensemble du projet ont été adoptés par 9 voix et 4 abstentions.

Le Rapporteur,
D. BAESKENS.

Le Président a.i.,
F. DETIEGE.